

EEN VESTING VOOR WELZIJN

DEEL 1

**DE OPVATTING VAN HET HUWELIJK IN HET LICHT VAN GODS PLAN VOOR
DE MENS**

Hoofdstuk 1

Gods plan voor de mens en wat dit inhoudt voor het huwelijk.

Belangrijke, beslissende factoren voor het slagen van een huwelijk zijn de opvattingen van het echtpaar over het doel van het leven en hoe daaraan beantwoordt kan worden. Deze opvattingen zullen de grondslag vormen van hun verplichtingen aan en verwachtingen van elkaar. Hun verplichtingen en verwachtingen zullen op hun beurt invloed hebben op hun gevoelens en gedrag ten opzichte van elkaar, en zo de hoedanigheid van hun verbintenis bepalen. Dit geldt voor menselijke betrekkingen in het algemeen, maar het is van bijzondere betekenis in huwelijksverband vanwege de vérgaande gevolgen die het op de stabiliteit van de maatschappij heeft.

Het Bahá'i huwelijk kan alleen begrepen worden in het licht van Bahá'i leringen over Gods plan voor de mens. 1)

Wanneer man en vrouw hun huwelijk in dienst stellen van Gods plan voor de mens, zal het gebaseerd zijn op de geestelijke werkelijkheid van de mens, en daardoor een "vesting voor welzijn" 2) worden. Als een goddelijke instelling zal het ook de noodzakelijke middelen verschaffen om de geestelijke en maatschappelijke ontwikkeling van de kinderen te bevorderen. Het verkrijgen van een beter begrip van Gods plan voor de mens is dus de beste voorbereiding op het huwelijk en de meest doeltreffende manier om de eenmaal bekrachtigde huwelijksband te behouden.

(Citaat Bloemlezing blz.47)

(Citaat Bahá'i gebeden nr. 91)

(Citaat Bloemlezing blz. 44)

(Citaat Toespraken in Parijs blz. 199)

(Citaat God Schrijdt Voorbij blz. XII/30)

(Citaat Bloemlezing blz. 129)

Omdat onze geestelijke vooruitgang en vervolmaking afhangen van een zich bewust worden en aanvaarden van ons doel in het leven, zijn de ideale voorwaarden voor een huwelijk dié factoren die man en vrouw bijstaan om God en Zijn schepping te kennen en lief te hebben, deugden te verwerven, de eenheid van de mensheid te bevorderen 3) en een immer voortschrijdende beschaving uit te dragen. Als de huwelijkspartners er gezamenlijk naar streven deze aspiraties bij elkaar aan te kweken, betekent dat zelfopoffering. Wanneer dat bereikt wordt, zullen zij volgen de woorden van Abdu'l-Bahá "een ideale verbintenis, eenheid en geluk" 4) vinden. Als huwelijkspartners een eenheid vormen zijn zij gelukkiger, doelmatiger in hun dienstbaarheid aan anderen en hebben ze meer vrijheid zich geestelijk, moreel en verstandelijk te ontwikkelen.

Het uitdragen van een immer voortschrijdende beschaving.

Het huwelijk vormt de grondslag van een goed gezin; goede gezinnen vormen op hun beurt de grondslag van een stabiele beschaving. Geestelijk ingestelde huwelijken zullen geestelijk ingestelde gezinnen voortbrengen, waaruit een geestelijke beschaving kan voortspruiten.

“Vergelijk de natiën van de wereld met de leden van een familie. Een familie is een natie in het klein. Vergroot eenvoudigweg de kring van het gezin en men krijgt de natie. Vergroot de kring van de natiën en men heeft de gehele mensheid. De omstandigheden waarin de familie verkeert, daarin verkeert ook de natie. De gebeurtenissen in de familie zijn ook de gebeurtenissen in het leven van de natie. Zou het de vooruitgang en ontwikkeling van een familie te goede komen als zich onenigheid onder de leden voordoet, zij elkaar bevechten, beroven, jaloers zijn en wraakzuchtig omdat hun onrecht is aangedaan, en bedacht op eigen voordeel ? Neen, dit zou de oorzaak zijn van het verdwijnen van vooruitgang en ontwikkeling. Zo is het ook in de grote familie van natiën, want natiën zijn slechts een verzameling van families.” - ‘Abdu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace, blz. 151).

Het huwelijk is zo fundamenteel voor de groei en het voortbestaan van beschaving, dat 'Adu'l-Bahá zegt:

“Weet dat het huwelijksgebod eeuwig is. Het zal nimmer worden veranderd of gewijzigd. Dit is een goddelijke schepping en er is niet de geringste kans dat deze goddelijke schepping aan verandering of wijziging onderhevig zal zijn...”
(Tablets of 'Adu'l-Bahá Abdás, II, 474)

Bahá'u'lláh verbiedt het kloosterleven en ascetisme, omdat dit niet bijdraagt tot de vooruitgang van beschaving in deze tijd:

“...in deze tijd moeten zij (de monniken en priesters) de afzondering prijsgeven voor een leven in de gemeenschap, en zich bezighouden met datgene wat hunzelf en andere mensen ten goede zal komen. Wij hebben aan hen allen toestemming verleend te huwen, opdat uit hen diegene mogen voortkomen, die de lof van God verkondigen...” - Bahá'u'lláh
(Bahá'i Word Faith, blz. 193)

“O volkeren der aarde! Een leven in afzondering en strenge tucht draagt Gods goedkeuring niet weg. Zij die inzicht en kennis bezitten, moeten naar de middelen zoeken die bevorderlijk zijn voor vreugde en liefelijkheid ... Ontzeg u niet hetgeen voor u is geschapen.” - Bahá'u'lláh
(Bahá'i Word Faith, blz. 184)

Het bevorderen van de eenheid der mensheid

Eenheid en eendracht hangen af van het vrij zijn van vooroordelen en van vertrouwen en liefde. Kinderen leren hoe ze moeten vertrouwen en liefhebben uit de ervaringen die zij opdoen met hun ouders en met leden van de Bahá'i gemeenschap. Als de verhouding tussen de ouders wordt gekenmerkt door liefde en vertrouwen en als het gezin en de gemeenschap vrij zijn van vooroordelen, dan zullen de kinderen dat ook zijn.

“Als er ergens een Bahá'i gemeenschap bestaat, moet die zich, of ze nu groot of klein is, onderscheiden door haar blijvende sfeer van zekerheid en vertrouwen, haar hoge peil van rechtschapenheid, de volledige afwezigheid van alle vormen van vooroordelen, door de geest van liefde tussen haar leden onderling en door de stevige structuur van haar gemeenschapsleven.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid. (Wellspring of Guidance, blz. 147)

Eenheid betekent niet gelijkvormigheid; het betekent eenheid in verscheidenheid. 5) Het is niet ongewoon als we in de Bahá'í gemeenschap huwelijken aantreffen tussen mensen van verschillende rassen, nationaliteiten, culturen of van een ander taalgebied. Zij brengen hun respectieve gezinnen in grotere kringen van eenheid en scheppen nieuwe gezinnen die zullen groeien en zich zullen ontwikkelen in overeenstemming met het beginsel van de eenheid der mensheid.

“Aanschouw de bloemen van een tuin. Ofschoon verschillend van soort, kleur, vorm en uiterlijk, vergroot deze verscheidenheid toch hun bekoring en draagt bij tot hun schoonheid. Hoe onaantrekkelijk zou het voor het oog zijn als alle bloemen en planten, de bladeren en bloesems, de vruchten, de takken en de bomen in die tuin dezelfde vorm en kleur zouden hebben! Een verscheidenheid in tint, vorm en uiterlijk verrijkt en siert de tuin en verhoogt het effect ervan. Op dezelfde manier zal, wanneer diverse denkwijzen, verschillende temperamenten en karakters bijeengebracht zijn onder de kracht en de invloed van één centrale macht, de schoonheid en voortreffelijkheid van de menselijke volmaaktheden worden geopenbaard en aan het licht gebracht. Niets buiten de hemelse macht van het Woord van God, dat de werkelijkheid aller dingen beheerst en te boven gaat, is in staat de uiteenlopende gedachten, gevoelens, ideeën en overtuigingen van de mensenkinderen met elkaar in overeenstemming te brengen. “ - 'Adu'l-Bahá (Aangehaald in The World Order of Bahá'u'lláh . blz. 42)

Het verwerven van deugden, liefhebben en kennen

In het Bahá'í Geloof is het huwelijk verheven tot een aspect van het goddelijk Plan. De Bahá'í opvatting over het huwelijk verschilt daarom radicaal van het hedendaagse gangbare denkbeeld dat het belang van het huwelijk voor het gezin, de grondslag voor eenheid in de samenleving, steeds minder onderkent, en het terugbrengt tot een vergankelijke overeenkomst die gegrond is op romantische illusies of eigenbelang. De gevolgen van deze misvatting zijn tragisch en vérréikend geweest. Niet alleen lijden de kinderen uit zulke huwelijken eronder, maar ook de huwelijkspartners zelf, omdat zij er niet in zijn geslaagd de werkelijkheid van het huwelijk te ontdekken; óf zij onderwerpen zich aan ondraaglijke dwang en worden onverschillig, óf zij ondergaan de ellende van een scheiding. Teneinde de ware vervulling van het huwelijk te mogen ervaren, en vele van de nodeloze zelfvernietigende praktijken van een ineenstortend maatschappelijk systeem te vermijden, hebben Bahá'u'lláh en 'Adu'l-Bahá ons voorschriften gegeven om die deugden te verwerven waarop een geestelijke huwelijksverbintenis steunt. Zij hebben uitgelegd hoe ons vermogen om te kennen en lief te hebben deze verbintenis schraagt.

In wezen betekent het God kennen en liefhebben dat zij Zijn eigenschappen leren kennen door Zijn Manifestatie Bahá'u'lláh, en deze eigenschappen weerspiegelen door ons aan Zijn wil te onderwerpen en ons aan Zijn wetten en leringen te houden. Het is vooral belangrijk te begrijpen hoe we deze beginselen van het Geloof, die een geestelijke eenheid scheppen in stand houden, moeten toepassen.

- 1) Voor een uitgebreidere bespreking van Gods plan voor de mensen zie “The Meaning of Deepening” door D.C. Jordan.
- 2) Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 102.
- 3) Rúhiyyih Rabbani heeft vermeld (“To the Bahá'i Youth”, blz. 6) dat Shogi Effendi heeft gezegd dat “het levensdoel van een Bahá'i is de eenheid van de mensheid te bevorderen”. Zie ook Shogi Effendi: The World Order of Bahá'u'lláh, blz. 42-42.
- 4) 'Adu'l-Bahá in Bahá'i World Faith, blz. 373.
- 5) Shogi Effendi, The World Order of Bahá'u'lláh .

Hoofdstuk 2

De grondslagen voor een geestelijke verbintenis

Als de mens inderdaad een geestelijk wezen is, zullen ook zijn belangrijke en duurzaamste relaties van geestelijke aard zijn. Om een huwelijksrelatie te scheppen die geestelijk steeds dieper zal worden, moet men bewuste en oprechte pogingen doen om de beginselen te begrijpen die aan een geestelijke eenheid ten grondslag liggen, en ze “werkelijk in daden” om te zetten.

Natuurlijk is het huwelijk ook een lichamelijke relatie, maar zoals 'Adu'l-Bahá uitlegt, moet de lichamelijke relatie op de geestelijke steunen om het huwelijk duurzaam te maken.

“Voor de meeste mensen is het huwelijk een lichamelijke verbintenis, en omdat uiteindelijk lichamelijke scheiding is voorbestemd en beschikt, zijn dit huwelijk en deze verbintenis van tijdelijke aard. Maar het huwelijk van het volk van Bahá moet zowel een lichamelijke als een geestelijke verbintenis zijn, want beide partners zijn in vervoering geraakt door de wijn uit één kelk, beide zijn aangetrokken door één weergaloos Aanschijn, zijn bezielde door één Leven en zijn verlicht door één Licht. Dit is de geestelijke verbintenis en het eeuwigdurende huwelijk. Evenzo zijn zij in de stoffelijke wereld met elkaar verbonden door sterke en onverbreekelijke banden.”
'Adu'l-Bahá (Bahá'i World Faith, blz. 372-373)

In beginsel hangt een dergelijke “geestelijke relatie en eeuwigdurend huwelijk” af van bekendheid met en onderwerping aan de wil van God. dit is de grondslag voor een geestelijke eenheid.

Onderwerping aan de wil van God

“Waarlijk, wij zullen allen verblijven bij de Wil van God”. 2)

Ofschoon deze gelofte eenvoudig en kort is, heeft zij een diepe betekenis. Zij bevestigt dat het huwelijk niet zomaar een overeenkomst tussen twee mensen is. Het sluit de relatie met God in; het gaat de Bahá'i gemeenschap in maatschappelijk en geestelijk opzicht aan, en is een voorbeeld voor de samenleving in het algemeen. Wanneer er dan ook een Bahá'i huwelijk wordt gesloten, wordt er een band met God geschapen die in overeenstemming is met de normen die gelden voor de leden van onze Bahá'i gemeenschap. Zo is de huwelijksverbintenis gebaseerd op de wederzijdse aanvaarding dat onderwerping aan Gods wil, zoals door Bahá'u'lláh in deze Dag verwoord, de eerste vereiste voor eenheid en de beslissende faktor voor het juist functioneren ervan is. Als twee mensen dezelfde beginselen aanvaarden en zich daaraan onderwerpen, hebben zij in hun relatie tot elkaar zowel vrijheid als eenheid. Als de één zich aan de wil van de ander onderwerpt inplaats dat beiden zich aan Gods wil onderwerpen, dan is geen van beiden vrij en is de eenheid meer kunstmatig dan geestelijk. Dit druist in tegen de werkelijkheid en kan onevenwichtigheid of zelfs afbraak veroorzaken.

Zo geeft de huwelijksgelofte uitdrukking aan de onveranderlijke grondslag van een geestelijke huwelijksband. Als twee mensen hun huwelijk baseren op het “verblijven bij de Wil van God”, zullen de meeste moeilijkheden die het huwelijk bedreigen eerder van buitenaf dan van binnenuit komen. Zulke moeilijkheden zijn dan gemakkelijker op te lossen, daar de partners hun onverdeelde aandacht aan het

probleem kunnen schenken, zonder tijd en energie te verspillen aan interne conflicten.

De liefde tot God

Als de eenheid behouden moet worden, is er een sterke aantrekking nodig om twee mensen bij elkaar te houden. 'Adu'l-Bahá legt uit dat de fundamentele aantrekkingskracht in het universum de liefde 3) is. Hij weidt uit over de diverse vormen ervan.

(Citaat Toespraken in Parijs, blz. 203-204)

Als de partners ontdekken dat de liefde van God de enige ware liefde onder de mensen is, moeten zij hun liefde voor elkaar vinden in hun liefde voor God. Geluk in het huwelijk hangt daar van af.

“Ware liefde is slechts mogelijk als men zijn aangezicht naar God keert en door Zijn schoonheid wordt aangetrokken.” 'Adu'l-Bahá (Bahá'i Word Faith, blz. 364)

(Citaat Keuze uit de Geschriften van 'Adu'l-Bahá, blz. 27)

(Citaat Toespraken in Parijs, blz. 41-42)

Trouw, kuisheid en onthechting

De fundamentele deugden die de ziel met God verbinden - trouw en oprechtheid - moeten ook de grondslag worden die de geliefden in het huwelijk bijeenhoudt. De mooiste uiting hiervan is kuisheid. 4)

“Reinheid en kuisheid waren altijd, en zijn nog steeds, de allermooiste sieraden voor Gods dienaressen. God is Mijn getuige! De helderheid van het licht van kuisheid werpt haar licht op de werelden van de geest, en haar geur wordt zelfs naar het meest Verheven Paradijs gevoerd.” - Bahá'u'lláh

(aangehaald in The Advent of Divine Justice, blz. 27)

“De Bahá'i leringen hierover (seksualiteit in relatie tot het huwelijk)..zijn erg duidelijk en nadrukkelijk. Kort samengevat is de Bahá'i opvatting over seksualiteit gebaseerd op de overtuiging dat beide seksen kuisheid strikt in acht moeten nemen, niet alleen omdat het op zichzelf uit ethisch oogpunt hoogst aanbevelenswaardig is, maar ook omdat het de enige weg is naar een gelukkig en succesvol huwelijksleven. Seksuele verhoudingen buiten het huwelijk, in welke vorm ook, zijn daarom niet toegestaan; degene die deze regel overtreedt, zal niet alleen verantwoording verschuldigd zijn tegenover God, maar zal zich ook de noodzakelijk bestraffing van de samenleving op de hals halen. Het Bahá'i Geloof erkent de waarde van het seksuele driftleven, maar veroordeelt de onwettige en ongeoorloofde uitdrukking ervan zoals vrije liefde, ongetrouwd samenleven en dergelijke; dit alles wordt beschouwd als uitgesproken schadelijk voor de mens en voor de samenleving waarvan hij deel uitmaakt. Het juiste gebruik van de seksuele driften is het natuurlijke recht van iedereen, en het is juist met dit doel dat het instituut van het huwelijk is gevestigd. De Bahá'is geloven niet in het onderdrukken van seksuele driften, maar in de regeling en beheersing ervan.”

(Uit een brief van 5 september 1938, geschreven namens Shogi Effendi aan een gelovige. - Zie brief Universele Huis van Gerechtigheid van 6 februari 1973)

één kuis en zuivere levenswijze moet het leidende principe worden in het gedrag en de houding van alle Bahá'ís, zowel in het maatschappelijke verkeer met de leden van hun eigen gemeenschap als in hun betrekkingen met de wereld daarbuiten. Deze levenswijze moet het ononderbroken werken en de verdienstelijke inspanningen sieren en versterken van hen die in de benijdenswaardige omstandigheden verkeren de Verkondiging te verspreiden en de aangelegenheden van het Geloof van Bahá'u'lláh te behartigen.” - Shogi Effendi (The Advent of Divine Justice, blz. 25)

De Bahá'í leringen staan geenszins ascetisme voor, maar streven ernaar de schoonheid en rijkdom te bewaren die eigen zijn aan de seksuele verhouding tussen man en vrouw. Kuisheid beschermt deze schoonheid, terwijl vrij geslachtelijk verkeer de seksualiteit als spontane en oprechte uitdrukking van gemeenschap en liefde schaadt.

“Men moet er echter aan denken, dat als men zich aan zulk een hoge maatstaf van zedelijk gedrag houdt, dit niet verbonden of verwacht moet worden met enige vorm van ascetisme of van buitensporig en dom puritanisme. De maatstaf die door Bahá'u'lláh is ingeprent, is onder geen enkele omstandigheid bedoeld om iemand het erkende recht en voorrecht te ontzeggen volledig voordeel en baat te vinden bij de velerlei vreugden, schoonheid en genietingen waarmede de wereld zo overvloedig is begiftigd door de Albeminnende Schepper.” - Shogi Effendi (The Advent of Divine Justice, blz. 28)

Wat 'Adu'l-Bahá en Shogi Effendi met kuisheid bedoelen is niet alleen het achterwege laten van bepaalde gedragingen. Kuisheid brengt ook een houding ten opzichte van persoonlijke betrekkingen met zich mee, die een verantwoordelijkheid inhoudt om zowel de geestelijke ontwikkeling van anderen als die van onszelf te voeden. 5)

Kuisheid betekent ook gematigdheid.

“Deze kuisheid en zuivere levenswijze houdt in: ingetogenheid, reinheid, gematigdheid, welvoeglijkheid, zuiver denken. Het betekent niet minder dan het toepassen van gematigdheid in al datgene, dat betrekking heeft op kleding, taal, amusement, en artistieke en literaire werkzaamheden. Het vraagt om dagelijkse waakzaamheid ten aanzien van de beheersing van zinnelijke begeerten en verdorven neigingen. Het roept op afstand te doen van lichtzinnig gedrag, op buitensporige wijze gepaard gaand met onbeduidende en dikwijls verkeerd gerichte genoegens. Het vereist volledige onthouding van alle alcoholische dranken, van opium en soortgelijke verdovende middelen. Het veroordeelt de ontering van kunst en literatuur, de praktijken van naaktlopen en van het vrije huwelijk, ontrouw in het huwelijk en iedere vorm van vrij geslachtelijk verkeer, van al te gemakkelijke omgangsvormen en van seksuele ondeugden. Het staat geen compromis toe met de theorieën, de normen, de gewoonten en de uitspattingen van een in verval zijnd tijdperk; wat meer is, het tracht door de dynamische kracht van zijn voorbeeld het verderfelijke karakter van zulke theorieën de onjuistheid van zulke normen, de voosheid van zulke aanspraken, de verdorvenheid van zulke gewoonten en het heiligschennende karakter van zulke buitensporigheden aan te tonen.” Shogi Effendi (The Advent of Divine Justice, blz. 25)

Kuisheid is ook het symbool van onthechting.

“En wanneer hij (Mijn ware volgeling) de schoonste en knapste vrouw zou ontmoeten, zou zijn hart niet verleid worden door het geringste zweem van begeerte naar haar schoonheid. Zo iemand is waarlijk de schepping van vlekkeloze kuisheid. Zo leert u de Pen van de Aloude der Dagen, zoals door uw Heer, de Almachtige, de Almilddadige, werd bevolen.” - Bahá'u'lláh (The Advent of Divine Justice, blz. 26-27)

Onthechting en de liefde van God leiden naar waar geluk. Ze maken de huwelijkspartners vrij de mensheid te dienen, en te helpen een nieuw mensenras te doen opstaan. Door zo te handelen, scheppen zij een geestelijke eenheid die opvallend afwezig is in een relatie met lager gestelde eisen.

“Het betaamt het volk van Bahá het wereldse leven en alles wat daarin is op te geven, en zo onthecht te zijn van al het aardse dat de bewoners van het paradijs uit hun gewaad de lieflijke geur van heiligheid zullen inademen.” - Bahá'u'lláh (The Advent of Divine Justice, blz. 27)

“O gij, de geliefden van de ene ware God! Gaat voorbij aan de enge wijkplaatsen van uw slechte en verdorven verlangens en gaat voort in de onmetelijkheid van Gods rijk, en verblijft gij in de weiden van heiligheid en onthechting, opdat de geuren uwer daden de gehele mensheid naar de oceaan van Gods nimmer falende heerlijkheid mogen leiden.” - Bahá'u'lláh (The Advent of Divine Justice, blz. 26)

“Er zal een mensenras opstaan, onvergelijkbaar van karakter, dat met de voeten van onthechting zal schrijden temidden van allen die in de hemel en op aarde zijn, en over al wat uit water en klei werd geschapen de wade van heiligheid zal spreiden.” - Bahá'u'lláh (The Advent of Divine Justice, blz. 26)

de gelijkwaardigheid van man en vrouw

Een voorwaarde voor een huwelijk met een geestelijke basis is dat zowel man als vrouw in dezelfde mate erbij betrokken zijn en eraan deelnemen. Er kunnen geen dubbele maatstaven worden aangelegd; geestelijke principes hebben betrekking op beiden. 'Adu'l-Bahá gaf diverse uiteenzettingen over het Bahá'i beginsel van de gelijkwaardigheid van man en vrouw.

“Het geluk van de mensheid zal werkelijkheid worden wanneer mannen en vrouwen samenwerken en zich in gelijke mate bekwamen, want zij vullen elkaar aan en helpen elkaar.” 'Adu'l-Bahá (Bahá'i Word Faith, blz. 241)

(Citaat Toespraken in Parijs, blz. 183)

“De wereld der mensheid bezit twee vleugels, de mannelijke en de vrouwelijke. Als deze twee vleugels niet even krachtig zijn, kan de vogel niet vliegen. Zolang de vrouw niet dezelfde graad bereikt als de man, zolang zij niet in hetzelfde werkterrein actief kan zijn, kan de mensheid niet naar grote hoogten van werkelijke verdienste stijgen. Zodra de twee vleugels of factoren even krachtig worden en dezelfde rechten krijgen, zal de vlucht van de mens buitengewoon hoog en bijzonder zijn. Daarom

moet de vrouw hetzelfde onderwijs ontvangen als de man en moet alle ongelijkwaardigheid worden rechtgezet. Als zo de vrouwen door dezelfde deugde zijn bezielde als de man en door alle graden van menselijke verdiensten stijgen, zullen zij de gelijken van de mannen zijn, en zolang deze gelijkwaardigheid niet tot stand is gebracht, kunnen ware vooruitgang en vervulling van het mensenras niet mogelijk zijn.” - 'Adu'l-Bahá

(The Promulgation of Universal Peace, blz. 369-370)

Gelijkwaardigheid betekent niet dat ieder dezelfde functie heeft, of dezelfde rol vervult; het betekent eigenlijk dat man en vrouw beiden evenveel bijdragen in hun huwelijk en in hun maatschappelijke leven.

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 150)

“...het onderwijs aan vrouwen is van groter belang dan het onderwijs aan mannen, want zij zijn de moeders van het volgende geslacht en de moeders voeden de kinderen op. De eerste onderwijzers van de kinderen zijn de moeders. Daarom moeten zij bekwaam opgeleid worden om zowel zonen als dochters op te voeden. Met betrekking hierop zijn er vele bepalingen in de woorden van Bahá'u'lláh. Hij droeg het volgen van hetzelfde onderwijs voor mannen en vrouwen op. Dochters en zonen moeten hetzelfde leerplan volgen, waardoor zij de eenheid van de seksen bevorderen.” - 'Adu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace, blz. 170)

De Bahá'is huwelijksgelofte bindt bruid en bruidegom tot gelijkwaardigheid in de eenheid die zij bereiken door zich aan Gods wil te onderwerpen.

1) Bloemlezing, blz. 148.

2) Een Synopsis en Codificatie van de Kitáb-i-Iqdas.

3) “Liefde is de grootste wet die deze machtige en hemelse cyclus regeert, de ongeëvenaarde kracht die de verschillende elementen van deze stoffelijke wereld samenbindt, de verheven magnetische kracht die de bewegingen van de hemellichamen in de hemelse rijken bestuurt.” - 'Adu'l-Bahá (Exerpts from Bahá'i Sacred Writings, blz. 50).

4) “Kuisheid - een van de zeldzaamste juwelen in de in verval rakende hedendaagse wereld - betekent dat wij onze persoonlijke seksuele vermogens die zo intiem van aard zijn, en zoveel schoonheid aan het leven kunnen schenken, op de juiste wijze gebruiken, nl. voor onze levenspartner...” (Rúhíyyih Rabbani, Prescription for Living, blz. 59).

5) “In een waar Bahá'i huwelijk moeten de betrokkenen zowel geestelijk als lichamelijk volledig verenigd worden, zodat zij in alle werelden van God een eeuwige verbintenis zullen vormen en elkaars geestelijk leven zullen ontwikkelen...” 'Adu'l-Bahá (Bahá'u'lláh en het nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 176).

Hoofdstuk 3

het doel van het huwelijk.

Het eerste doel van het huwelijk is om kinderen voort te brengen en op te voeden. Alle aspecten van het huwelijk die tot zover werden gesproken, ontleen aan dit doel hun volle betekenis en worden daarnaar beoordeeld.

“Treedt in het huwelijk, opdat er na u een ander in uw plaats moge opstaan.” - Bahá'u'lláh (Epistle to the Son of the Wolf, blz. 49)

(Citaat Bahá'i Gebeden, uitg. 1978, nr. 103)

“Als het de mens niet was, wie zou Mij op Mijn aarde gedenken en hoe zouden Mijn hoedanigheden en Mijn namen geopenbaard kunnen worden?” - Bahá'u'lláh (Epistle to the Son of the Wolf, blz. 49)

“Door de zorgen van de boer groeit het graan tot een goede oogst en de inspanningen van de hovenier maken dat er uit het zaad een prachtige boom groeit... ..het is de vader en de moeder als een plicht opgelegd, er met alle inspanningen naar te streven de dochter en de zoon geestelijk te ontwikkelen, hen te laven aan de boezem van kennis en hen groot te brengen in de schoot van kunst en wetenschappen. Als zij dit veronachtzamen, zullen zij verantwoordelijk worden gesteld en in de aanwezigheid van de strenge Heer worden berisp.” - 'Adu'l-Bahá (Bahá'i Word Faith, blz. 398)

“Voed deze kinderen op met goddelijke vermaningen. Leg vanaf hun kinderjaren in hun hart de liefde voor God, opdat zij godvrezend mogen leven en vertrouwen mogen hebben in wat God hun heeft gegeven. Leer hen zichzelf te ontdoen van menselijke onvolmaaktheden en de goddelijke volmaaktheden te verkrijgen, die sluimeren in het menselijke hart. Het leven van de mens heeft nut als hij de volmaaktheden van de mens bereikt. Als hij het middelpunt van aardse onvolmaaktheden wordt, is de dood beter dan het leven, en niet-bestaan beter dan bestaan. Doe daarom wat in uw vermogen ligt, opdat deze kinderen goed onderwezen en opgevoed mogen worden en ieder van hen volmaaktheid moge bereiken in de wereld der mensen. Ken de waarde van deze kinderen, want zij zijn allen Mijn kinderen.” 'Adu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace, blz. 51)

“..gaat naar de dienaressen van de Barmhartige en verhaal uit de mond van 'Adu'l-Bahá: “O dienaressen van de Barmhartige! Het is uw plicht de kinderen vanaf hun eerste kinderjaren op te voeden. Het is uw plicht om hen geestelijk hoogstaand te maken. Het is uw plicht in alle opzichten en onder all omstandigheden voor hen te zorgen, aangezien God - verheerlijkt en verheven zij Hij - heeft bevolen dat de moeders de eerste opvoedsters van zuigelingen en kleine kinderen zijn. Dit is een grote en belangrijke zaak en een hoge en verheven taak, en het is niet geoorloofd dit ook maar enigszins te veronachtzamen!

Als gij dit rechte pad bewandelt, zult gij voor de kinderen zowel geestelijk als lichamelijk een ware moeder worden." 'Adu'l-Bahá (Tablets of 'Adu'l-Bahá Abbás. III. Blz. 606)

Ouderschap is de eerste en belangrijkste plicht van man en vrouw; en dit aspect van het huwelijk staat misschien wel het dichtst bij de vervulling van Gods plan voor de mensheid. Daar het goede voorbeeld de doeltreffendste manier is om kinderen een idee te geven van dit plan van God voor de mens, is het duidelijk wat Bahá'í ouders te doen staat.

De kern van het ouderschap moet zijn om aan te voelen wat dat plan voor de mens is. Om iets van dat plan te begrijpen zij er twee aspecten die van essentieel belang zijn voor de rol die de ouder spelen, nl. God te kennen en lief te hebben (door Zijn Manifestatie en Zijn schepping te aanvaarden, te gehoorzamen, te kennen en lief te hebben) en deugden te verwerven (door het eigen karakter en de beweegredenen te zuiveren). Ouders kunnen de eenheid der mensheid bevorderen door hun kinderen te leren God lief te hebben, en hen te helpen zich bewust te worden van een wereld die vrij is van vooroordelen aangaande ras, nationaliteit en godsdienst. Door hun kinderen een goddelijke opvoeding te geven en hun de voorbeelden van geestelijke mannen en vrouwen te laten nastreven, helpen de ouders bij het uitdragen van een steeds voortschrijdende beschaving; de komende generaties zullen hierdoor deugden hebben verworven, waarop een vergeestelijkte samenleving kan steunen.

DEEL II

**VOORBEREIDING OP HET HUWELIJK IN HET LICHT VAN GODS PLAN VOOR
DE MENS**

Hoofdstuk 4

Bahá'i verlovings

Het is een hemelse gave de aard en het doel van het huwelijk te kunnen begrijpen, want men kan zich er dan op gepaste wijze op voorbereiden. Op het belang van die voorbereiding en de uitdaging die het betekent, kan niet sterk genoeg de nadruk worden gelegd. De beste voorbereiding ligt in de opvoeding door ouders wier huwelijk op geestelijke beginselen werd gegrondvest. Zij die niet met die genade werden gezegend, moeten er extra voor zorgen zich op het Bahá'i huwelijk voor te bereiden, zodat hun kinderen er niet van verstoken zullen blijven.

Elkaar kennen - zichzelf kennen

Het belangrijkste aspect van de voorbereiding op het huwelijk is het leren kennen van het karakter van de aanstaande echtgenoot:

(Citaat: Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1987, blz. 176).

Helaas is de huidige manier van "met elkaar omgaan" niet de makkelijkste om elkaar te leren kennen. De omstandigheden waaronder verliefde paartjes tegenwoordig met elkaar moeten omgaan, onder ontspanning, spel en vermaak, is niet de beste voorwaarde om door te dringen tot elkaars karakter. In werkelijkheid is het voor veel mensen een manier om hun ware persoonlijkheid te verbergen. Men hoeft zich er dan ook nauwelijks over te verbazen dat degenen die na zo'n soort kennismaking trouwen, een grote teleurstelling te wachten staat als zij samen het werkelijke leven beginnen met het stichten van een gezin en het opvoeden van de kinderen.

(Citaat Toespraken in Parijs, blz. 204)

Aangezien het doel van de verbintenis van man en vrouw is om samen God te dienen, kan men het beste het karakter van de eventuele toekomstige partner leren kennen door zich samen met werk of dienstverlening bezig te houden. Dit zal vele mogelijkheden bieden om eigen volwassenheid en rijpheid voor het huwelijk te beoordelen, en men zal tevens kennis maken met het karakter en de waarde van de ander. Als zij blijken beide dezelfde waarde aan bepaalde dingen te hechten en geestelijk verdiept te zijn, is de kans groot dat zij in staat zullen zijn een succesvol huwelijk op te bouwen. Het is voorbarig en niet verstandig zich te verloven voordat men elkaars karakter heeft leren kennen. Er is nauwelijks een beslissing in het leven te bedenken die meer risico's inhoudt dan om met iemand te gaan trouwen, en er is geen beslissing zo afhankelijk van zelfkennis en van het vermogen het karakter van de ander te beoordelen om succes te hebben.

Als iemand zichzelf niet kent, zal hij voortdurend besluiten nemen die hij niet kan naleven, of verplichtingen op zich nemen waaraan hij niet kan voldoen. Bovendien zal hij moeite hebben het karakter van de ander te beoordelen. Daarom is iemand die zichzelf niet kent er nog niet aan toe een verlovings of een huwelijk aan te gaan.

“...dat de mens zichzelf behoort te kennen en behoort in te zien wat tot verhoging of verlaging, tot glorie of vernedering, tot rijkdom of armoede leidt.” - Bahá'u'lláh (Tablets of Tarázát, Inspiring the Heart, blz. 114-115)

Wanneer twee zielen zich op een ongezonde, emotionele afhankelijke wijze tot elkaar voelen aangetrokken, is het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk, elkaars ware karakter te leren kennen. Een dergelijke gehechtheid maakt blind, en maakt dat de verhouding in stand wordt gehouden terwijl men voorbijgaat aan al die aanwijzingen in het eigen gedrag en dat van de ander, die een symptoom zijn van onvolwassenheid en onverantwoordelijkheid. 1) Als men zich er bijvoorbeeld op betrappt dat men zijn gedrag bezig is te rationaliseren, te rechtvaardigen of te negeren, terwijl het in strijd is met de Bahá'i wetten, is dit een teken dat de verdoezelende krachten van zo'n gehechtheid aan het werk zijn. De kwestie is niet dat er een geen sterke aantrekking kan bestaan tussen twee zielen die overwegen te gaan trouwen; maar als die aantrekking berust op romantische illusie of neurotische gehechtheid kan men gewoonlijk de geschiktheid voor het huwelijk in het licht van de Bahá'i leringen minder goed bezien. Het brengt ook herhaaldelijk met zich mee, dat men zich laat overhalen tot gedrag dat strijdig is met zijn geestelijke wezen en niet in overeenstemming met Gods plan voor de mens. Als gehechtheid aan een ander iemand zo kan verzwakken dat hij zich zal overgeven aan gedrag dat niet in overeenstemming is met dat plan, is dat een zeker bewijs dat er een gebrek aan geestelijke volwassenheid is en men niet aan het huwelijk toe is.

(Citaat uit Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, blz. 164)

Onthechting

In wezen zal onthechting ons in staat stellen het karakter van de ander te leren kennen. Onthecht zijn is op zichzelf een teken van geestelijke rijpheid. In de geestelijke zin van het woord heeft onthechting niets te maken met onverschilligheid, gereserveerdheid of koelheid. Het betekent dat men zijn gevoelens en gedachten slechts in beperkte mate laat beheersen en bepalen door iemand anders. Het is zeer wel mogelijk, dat men sterk gevoelsmatig tot een ander wordt aangetrokken, en tegelijkertijd in geestelijk opzicht onthecht is. Zo'n onthechting houdt de eigen identiteit in stand; het biedt ook bescherming tegen lichtgelovigheid en blindheid bij de beoordeling van anderen. Het geeft kracht, onafhankelijkheid, standvastigheid en zelfkennis. Men raakt onthecht doordat men zich tot God keert en men het besef van Zijn plan voor de mensheid aankweekt.

“De kern van onthechting voor de mens is zijn gelaat te keren naar de hoven van de Heer, zich te bewegen in Zijn tegenwoordigheid, Zijn aanschijn te aanschouwen, en als getuige voor Hem te staan.” - Bahá'u'lláh (Bahá'i Word Faith, blz. 141)

“Onthechting is gelijk de zon; in welk hart hij ook schijnt, dooft hij het vuur van hebzucht en zelfzucht. Hij wiens blik wordt verlicht met het licht van begrip, zal zichzelf voorzeker onthechten van de wereld en haar “ijdelheden.”

Bahá'u'lláh (The Divine Art of Living, blz. 71)

Eerlijkheid en betrouwbaarheid

Onthechting is dus misschien wel de belangrijkste vereiste bij het vellen van een objectief oordeel als men het karakter van de ander wil leren kennen. Het maakt dat iemand in allerlei verschillende omstandigheden bedacht is op de gevolgen voor het huwelijksleven van zijn eigen reacties en van de reacties van de ander.

Samenwerken met een ander zal bijvoorbeeld vele mogelijkheden scheppen om te zien of hij of zij in de grond eerlijk en betrouwbaar is. Zonder deze karaktereigenschap is er geen rechtschapenheid, en zonder rechtschapenheid is er geen basis voor een evenwichtige en gelukkige verhouding.

Aanwijzing dat iemand liegt en oneerlijk is, is een degelijke reden om eraan te twifelen of iemand wel volwassen genoeg is voor het huwelijk en eraan toe is. Het leidt onvermijdelijk tot smart en ellende als men aan dergelijke tekenen voorbij gaat.

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 93).

Een gezonde huwelijksband kan geen onverantwoordelijk optreden van één van de beide partners verdragen. Daarom is het van het grootste belang dat men er, als men zich in het karakter van de ander gaat verdiepen, goed op let of deze trek van onverantwoordelijkheid aanwezig is. Als iemand zich voor het huwelijk onverantwoordelijk en onbetrouwbaar gedraagt, is het zeer waarschijnlijk dat hij deze hebbeligheden in het huwelijk meeneemt. Hoewel zo iemand kan veranderen, duiden deze gewoonten erop dat hij vermoedelijk niet aan een huwelijk toe is. Het is onmogelijk een duurzame huwelijksband te hebben als men elkaar niet kan vertrouwen.

“Maar indien... iemand het geringste vertrouwen beschaamt of onachtzaam en nalatig is bij de vervulling van de plichten die hem zijn opgelegd, of onder dwang één cent van de onderdanen afperst, of bij de behartiging van zijn belangen zijn eigen, persoonlijke doelen en oogmerken nastreeft, zal hij ongetwijfeld verstoken blijven van de uitstortingen van Zijn Hoogheid, de Almachtige! Hoedt u! Hoedt u! dat gij niet te kort schiet in hetgeen u in deze Tafel wordt bevolen!” 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 78)

Daar een gezin gewoonlijk als een economische eenheid functioneert, is het van het grootste belang voor de duurzaamheid van het huwelijk dat men op verantwoorde wijze met geld kan omgaan. Hoe en waaraan iemand zijn geld besteed, geeft aan waar zijn prioriteiten en waarden liggen en het geeft o.a. een goed beeld van iemands edelmoedigheid of zelfzuchtigheid, verkwisting of wijsheid bij het gebruik van de beschikbare middelen, en ook of iemand slechts in het heden, of slechts in de toekomst, of met een evenwichtige kijk op beide leeft. Verkwisting en zelfzuchtigheid, en in het heden alles onbezorgd uitgeven zonder acht te slaan op toekomstige financiële verplichtingen of noodzakelijke aankopen, getuigen van onvolwassenheid in geldzaken en zijn onvermijdelijk de bron van spanningen in het huwelijk en moeilijkheden in de toekomst. Aan de andere kant zijn vrekkingheid en een hang naar financiële geborgenheid evenzeer kenmerken van onverantwoordelijkheid die het gezinsleven aardig kunnen bederven.

Een belangrijk aspect van verantwoordelijkheid is dat men zich voorbereidt op de toekomst en toch volledig in het heden leeft. Eén onderdeel van deze verantwoordelijkheid is iemands houding ten opzichte van werk. Iemand die niet van

werken houdt en geen idee heeft welk beroep hij graag zou willen uitoefenen, zal moeite hebben voor zijn toekomst te zorgen. Van een man of een vrouw die het in een werkkring niet kan uithouden wegens een gebrek aan verantwoordelijkheidsgevoel of door onvolwassenheid, kan werkelijk niet verwacht worden dat hij of zij eraan toe is de verantwoordelijkheden van een huwelijk op zich te nemen.

“Waar vertrouwen is voor de dienaar in deze wereld zijn beroep uit te oefenen en zijn roeping te volgen, vast te houden aan de Heer en niets dan Zijn genade te zoeken, aangezien in Zijn Handen de bestemming van al Zijn dienaren ligt.” Bahá'u'lláh (Asl-i-Kullu'l-Khayr; Inspiring the Heart, blz. 127)

(Citaat Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden, II-82)

Het hoofd bieden aan beproevingen.

Men kan iemands volwassenheid beoordelen aan de manier waarop hij beproevingen en teleurstellingen het hoofd biedt. Als moeilijkheden doorgaans worden aangepakt door de schuld op een ander te schuiven, of door problemen uit de weg te gaan omdat men ze niet onder ogen durft zien of kan analyseren, zijn dit waarschuwingen waaraan men niet voorbij moet gaan. Een huwelijk opbouwen en een gezin stichten brengt allerlei beproevingen en moeilijkheden met zich mee. Het is voor de eenheid in de huishoudelijke kring en het gezin onontbeerlijk ze rustig, onbevangen en met veel geduld aan te pakken.

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 67).

Het zekerste bewijs van iemands volwassenheid onder dergelijke omstandigheden is zijn bereidheid zich tot God te wenden, te bidden, te mediteren en daarna oprechte pogingen te doen zijn problemen te overwinnen. Als men op deze wijze de moeilijkheden kan aanpakken, is dat een overtuigend bewijs dat men aan het huwelijk toe is.

“Weest niet bedroefd wanneer de aangelegenheden moeilijk worden en zorgen van aller zijden in hevigheid toenemen. Waarlijk uw Heer verandert ontbering in gemak, zorgen in rust, en leed in verheven kalmte.” - 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 93)

Betrekkingen aangaan met anderen

Daar een sterke gehechtheid er vaak de schuld van is dat men blind is voor sommige kanten van het karakter van de ander, is het belangrijk de aanstaande levensgezel in zijn omgang met andere mensen gade te slaan en te ontdekken wie zijn beste vrienden zijn. Als iemand niet in staat is anderen met hoffelijkheid en eerbied te behandelen, is de kans groot, dat hij die t.a.v. zijn toekomstige huis en gezin ook niet zal hebben. En als de vrienden die hij heeft, totaal andere types lijken dan hijzelf, betekent dit waarschijnlijk dat men hem niet werkelijk kent en niets van zijn ware karakter afweet. Dingen als bezitsdrang, hebzucht, afgunst en dominerend

gedrag zijn allemaal aanwijzingen van onvolwassenheid, waardoor men nog niet toe is aan een huwelijk.

(Citaat Bahá'u'lláh, Verborgen Woorden II-50)

Als twee mensen elkaar in de grond waarderen, voor elkaar voelen en als zij fundamenteel gelukkig zijn, houdt hun relatie in het algemeen stand. Bovendien is het een goed ding als men gevoel voor humor heeft, samen plezier weet te maken, en met elkaar en met anderen kan lachen. Zulke kenmerken zijn het bewijs dat men volwassen is en eraan toe is een huwelijk te sluiten. Men is daarentegen helemaal niet aan een huwelijk toe als men zelden lacht, voortdurend klaagt en geen dankbaarheid dan tonen.

“Weest gelukkig en tevreden en sta op om God dank te zeggen, opdat dankzegging mag leiden tot de toeneming van milddadigheid.” - 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 36)

“Wat betreft het geestelijke geluk dit is de ware grondslag van het leven van de mens, want het leven is voor geluk geschapen, niet voor smart; voor blijheid, niet voor droefheid. Gelukkig zijn is leven, smart is dood. Geestelijk geluk is eeuwig leven. Dit is een licht dat niet wordt gevolgd door duisternis. Dit is een eer die niet wordt gevolgd door schande. Dit is een leven dat niet wordt gevolgd door dood. Dit is een bestaan dat niet wordt gevolgd door vernietiging. Deze grote zegening en kostbare gave wordt door de mens slechts onder de leiding van God verkregen.” - 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 18)

“Weest kalm, weest sterk, weest dankbaar, en wordt een helder brandende lamp opdat de duisternis van smarten wordt verdreven en opdat de zon van eeuwig durende vreugde helder schijnend boven de dageraadplaats van hart en ziel verrijst.” - 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 18)

Er is nog een goede manier om iemands karakter te leren kennen en dat is in zijn verstandhouding met zijn ouders. Dat zal in vele gevallen een aanduiding geven hoe hij als echtgenoot of ouder zal worden, daar wij meestal de rol van ouder of echtgenoot spelen naar het voorbeeld van onze eigen ouders. Kinderen uit gelukkige, hechte en harmonieuze gezinnen krijgen de beste voorbereiding op het huwelijk, omdat zij het goede voorbeeld ervaren hebben. Zij zijn beïnvloed door wat Shogi Effendi noemde “de stuwende kracht van .... het voorbeeld.” 2)

“Volgens de leringen van Bahá'u'lláh moet het gezin, omdat het een eenheid van mensen is, in overeenstemming met de regels van toewijding worden opgevoed. In het gezin moeten alle deugden worden aangeleerd. De integriteit van het gezin moet voortdurend in acht worden genomen en de rechten van de afzonderlijke leden moeten niet worden geschonden. Op de rechten van de zoon, de vader en de moeder moet geen van hen inbreuk maken, geen van hen moet eigenmachtig zijn. Net zoals de zoon zekere verplichtingen heeft tegenover zijn vader, heeft de vader eveneens zekere verplichtingen tegenover zijn zoon. De moeder, de zuster en de andere leden van het gezin hebben hun bepaalde voorrechten. Als deze rechten en voorrechten moeten in stand worden gehouden, maar toch moet de eenheid van het

gezin worden bewaard. Onrecht aan de één zal beschouwd worden als onrecht aan allen; het welzijn van één in het welzijn van allen, de eer van de één is de eer van allen." - 'Adu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace. Blz. 163)

Samengevat kan iemand onthecht, zelf bepalen of hij aan het huwelijk toe is, en terwijl hij bezig is het karakter van de ander te leren kennen besluiten of zijn keuze van geestelijke wijsheid getuigd of niet. Als beide partners in hun optreden en relaties met anderen deze fundamentele deugden die zijn vereist voor een duurzaam huwelijk bezitten, dan zullen zij waarschijnlijk alle moeilijkheden en aanpassingen die het huwelijksleven met zich mee kan brengen, het hoofd kunnen bieden. Het kiezen van een levensgezel is ieders persoonlijk recht.

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 175)

Als deze keuze liefdevol en met bezielde hart is gemaakt, is het zeer waarschijnlijk dat twee mensen een geestelijk huwelijk zullen opbouwen. Bovendien zullen ouders naar alle waarschijnlijkheid gelukkig zijn met de keuze, en hun toestemming én steun geven aan een huwelijk tussen twee geestelijk verdiepte en maatschappelijk volwassen mensen die dan ook goed op het huwelijk zijn voorbereid.

- 1) ouders voelen zo een gehechtheid en zijn macht om de juiste keuze ten aanzien van verloving en huwelijk te beletten, vaak zeer wel aan. De verplichting om ouderlijke toestemming te vragen kan in zulke gevallen voorkomen dat mensen een onverstandige keuze doen.
- 2) Shogi Effendi, The Advent of Divine Justice, blz. 25.

Hoofdstuk 5

Toestemming van de ouders

Zodra het paar eenmaal het vaste voornemen heeft om te trouwen, moeten zij toestemming vragen aan alle in leven zijnde, eigen ouders. Als deze toestemming niet eigener beweging wordt gegeven, kan het huwelijk niet plaatsvinden. Het belang van deze Bahá'i wet kan gemakkelijker worden ingezien, wanneer wij begrijpen dat het huwelijk niet louter een gewettigde band tussen man en vrouw is, maar een maatschappelijke en geestelijke overeenkomst waarbij de voltallige familie van elk van beide partners is betrokken, een overeenkomst die veel omvat dat op het welzijn van de volgende generatie betrekking heeft. De bedoeling van deze wet is om te voorkomen dat onherstelbare verdeeldheid zich binnen en tussen de families voordoet; de eenheid van de mensheid moet beginnen bij de eenheid op het vlak van het gezin.

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, 1978, blz. 175)

”Bahá'u'lláh heeft duidelijk gesteld, dat voor een Bahá'i huwelijk de toestemming van alle in leven zijnde ouders wordt vereist. Dit geldt altijd, of de ouders nu wel of niet Bahá'i zijn, en of zij al jaren zijn gescheiden of niet. Deze belangrijke wet heeft Hij ingesteld om het maatschappelijke bouwwerk te versterken, de familieband hechter te maken, in het hart van de kinderen een zekere dankbaarheid en eerbied te leggen voor degenen die hun het leven hebben geschonken en hun ziel op weg zonden op de eeuwige reis naar de Schepper. Wij Bahá'is moeten beseffen, dat in de hedendaagse samenleving zich precies het tegenovergestelde proces voltrekt: jonge mensen luisteren steeds minder naar wat hun ouders willen; echtscheiding wordt beschouwd als een vanzelfsprekendheid, waartoe men onder de ondeugdelijkste, meest ongerechtvaardigde en armzaligste voorwendzelen kan besluiten. Mensen die uit elkaar zijn gegaan zijn, vooral als één van hen de volledige zorg voor de kinderen heeft gekregen, maar al te gauw geneigd afbreuk te doen aan het feit dat de huwelijkspartner ook als ouder mede verantwoordelijk was voor het ter wereld brengen van die kinderen. Door zich strikt aan de Bahá'i wetten en leringen te houden, moeten de Bahá'is ten strijde trekken tegen de afbrekende krachten die zo snel het gezinsleven en de schoonheid van de familiebanden aan het verwoesten zijn en ook het feitelijk bouwwerk van de samenleving neerhalen”

(Uit een brief van 25 oktober 1947, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada - Bahá'i News, nr. 202, december 1947, blz. 2)

“In vele gevallen van schending van de huwelijkswetten beschouwen de gelovigen de wet die de toestemming van de ouders voor het huwelijk eist, blijkbaar als een zuiver bestuurlijke regeling, en schijnen niet te beseffen, dat dit een zeer belangrijke wet is, die juist van zoveel invloed is op de fundamenteën van de menselijke samenleving. Bovendien schijnen zij niet te begrijpen, dat in het Bahá'i Geloof de geestelijke en bestuurlijke aspecten elkaar aanvullen, en dat de sociale wetten van het Geloof even bindend zijn als de zuiver geestelijke.” - Het Universe Huis van Gerechtigheid.

(Uit een brief van 29 augustus 1965 aan een Nationale Geestelijke Raad)

De beslissing om wel of geen toestemming te geven betekent voor de ouders een grote verantwoordelijkheid, waarover ze niet lichtvaardig mogen denken. Een onverantwoordelijke beslissing van de ouders betekent een onrecht tegenover hun kinderen en kan verdeeldheid in de familie teweegbrengen. Zo'n onverantwoordelijke beslissing kan zijn het geven van toestemming, ook al vindt men eigenlijk dat het paar beter niet kan trouwen, of het onthouden van toestemming om zelfzuchtige redenen of vanwege vooroordeel. De beste leidraad voor de ouders is de door Bahá'u'lláh Zelf vastgestelde gedragsvorm - een norm die zij voor zichzelf moeten aanleggen bij hun onderzoek naar de beweegredenen om tot een beslissing te komen, en een norm die moet worden aangelegd voor het gedrag van degenen die om toestemming vragen, waaruit kan worden opgemaakt of ze de rijpheid en de bereidheid hebben om de verantwoordelijkheid van een huwelijk te dragen. 1) Het is zowel onredelijk als irreëel van jonge mensen om toestemming te verwachten als één van beiden emotioneel of geestelijk nog niet rijp is en niet de geschiktheid heeft getoond de verantwoordelijkheid op zich te nemen die het stichten van een gezin en de verzorging van kinderen met zich mee brengt. Hoe ook de beslissing van de ouders uitvalt, men zal zich er aan moeten houden.

“Wanneer de ouders Bahá'í zijn, moeten zij vanzelfsprekend objectief te werk gaan bij het onthouden of verlenen van de toestemming. Zij kunnen de verantwoordelijkheid niet uit de weg gaan door zonder voorbehoud met de wens van hun kind in te stemmen; ook mogen zij zich niet door vooroordeel laten leiden; maar, of de ouders nu wel of geen Bahá'ís zijn, hun beslissing is bindend, welke reden zij daarvoor ook mogen hebben.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid
(uit een brief van 1 februari 1968 aan een Nationale Geestelijke Raad)

“De verantwoordelijkheid die op de ouders rust als zij moeten overwegen of zij toestemming zullen geven voor het huwelijk van hun kinderen heeft te maken met hun geweten, en daarom is het niet mogelijk daaraan strafmaatregelen te verbinden. Aan de andere kant houdt de Bahá'í wet die de toestemming van de ouders voor het huwelijk van de kinderen vereist, wel in dat er strafmaatregelen genomen kunnen worden en zoals u weet zijn deze dingen uiteengezet in de Kitáb-i-Iqdas en in de aanwijzingen van de geliefde Behoeder.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid
(uit een brief van 22 augustus 1968 aan een Nationale Geestelijke Raad)

Aangezien de toestemming een kwestie van het geweten is, staat het een ouder vrij van gedachten te veranderen.

“Bahá'u'lláh ... treft geen voorzieningen voor het feit dat een ouder van gedachten kan veranderen. Dus zijn zij (de ouders) vrij dat te doen. Wanneer de schriftelijke toestemming eenmaal is gegeven, en het huwelijk wordt voltrokken, hebben de ouders niet langer het recht tussenbeide te komen.”

(uit een brief van 15 juni 1954, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van Canada - Messages to Canada, blz. 47)

(Citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, blz. 175)

“Gehoorzaamheid aan de wetten van Bahá'u'lláh zal in bepaalde gevallen onvermijdelijk moeilijk vallen. Als iemand Bahá'i wordt, moet hij niet verwachten dat hij in zijn geloof niet beproefd zal worden, en met ons begrensde begrip van dergelijke zaken kunnen deze beproevingen nu en dan ondraaglijk schijnen. Maar wij weten dat Bahá'u'lláh de gelovigen heeft verzekerd dat hun nooit grotere beproevingen zullen worden opgelegd dan zij kunnen dragen. Daarom wordt het een kwestie van tonen hoe diep iemands geloof is, wanneer hij met een goddelijk gebod wordt geconfronteerd, waarvan hij de wijsheid en de reden op dat ogenblik niet kan begrijpen.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid).

(uit een brief van 7 september 1965 aan een Nationale Geestelijke Raad)

- 1) Zie voor bespreking van het Bahá'i gedragspatroon o.a. Shogi Effendi, “The Advent of Divine Justice”, blz. 175.

Hoofdstuk 6

De Huwelijksvoltrekking

De Bahá'i huwelijksvoltrekking is verplicht, onafhankelijk van het feit of het door de Staat als zodanig wordt erkend of niet.

“De Bahá'i huwelijksvoltrekking moet plaats hebben omdat wij Bahá'is zijn, ongeacht of het huwelijk rechtsgeldigheid heeft of niet.”

(uit een brief van 5 juli 1950, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten - Bahá'i News nr. 236, oktober 1950, blz. 3)

“Hoewel mensen die, vóór ze Bahá'i werden, al een burgerlijk of kerkelijk huwelijk hadden gesloten, volgens de Bahá'i wetten als “getrouwd” worden aangemerkt, moeten degenen die in het huwelijk wensen te treden nadat ze Bahá'i zijn geworden, een Bahá'i huwelijk sluiten: als zij dit voorschrijft in de Bahá'i wetten niet opvolgen, worden zij inderdaad niet als gehuwd beschouwd.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid.

(uit een brief van 22 mei 1967 aan een Nationale Geestelijke Raad).

Eer moet ook een Bahá'i huwelijk plaats vinden als één van beide partners geen Bahá'i is.

“Als een Bahá'i trouwt met een niet-Bahá'i die het huwelijk volgens zijn eigen godsdienstige overtuiging voltrokken wenst te zien, moet het in de eerste plaats duidelijk zijn, dat de Bahá'i partner Bahá'i is door zijn/haar geloof en dat hij/zij niet de religie van de andere huwelijkspartner gaat belijden omdat hij/zij deel heeft aan de kerkelijke huwelijksinzegening van de ander; en ten tweede, dat die huwelijksvoltrekking niet van dien aard is dat de Bahá'i wordt gedwongen een geloofsverklaring af te leggen in een andere religie dan de zijne. Onder deze omstandigheden kan de Bahá'i deel hebben aan de godsdienstige plechtigheid van zijn niet-Bahá'i partner. De Bahá'i moet erop staan, dat het Bahá'i huwelijk op dezelfde dag wordt voltrokken, voor of na de niet-Bahá'i plechtigheid.”

(uit een brief van 20 juni 1954, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten - Bahá'i News nr. 283, september 1954, blz. 2)

De Bahá'i huwelijksplechtigheid is zeer eenvoudig en dient niet gebonden te zijn aan dogma of ritueel.

“De Bahá'i huwelijken moeten op het ogenblik niet in een of andere uniforme vorm worden gegoten. Het enig absoluut wezenlijke is wat Bahá'u'lláh in de Aqdas heeft bepaald: de vrienden kunnen hieraan (de huwelijksgeefte) passages uit de geschriften toevoegen als ze daar prijs op stellen...”

(uit een brief van 5 oktober 1946, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada - Bahá'i News nr. 192, februari 1947, blz. 6)

“... overeenkomstig de Aqdas is er geen ritueel en de Behoeder is er zeer op bedacht, dat er op dit ogenblik geen wordt ingevoerd, en er geen algemene vorm wordt aangenomen. Hij vindt dat de plechtigheid zo eenvoudig mogelijk moet zijn, waarbij de partijen de door Bahá'u'lláh voorgeschreven woorden zeggen en er, indien gewenst, aanhalingen uit de geschriften en gebeden worden gelezen. Er moet geen vermenging komen van de oude vormen met de nieuwe, eenvoudige van Bahá'u'lláh, en Bahá'is moeten niet trouwen in een kerk, of enig ander erkend bedehuis van de volgelingen van andere geloven.”

(uit een brief geschreven namens Shogi Effendi, The Bahá'i Community, blz. 43-44)

“... de bruid en bruidegom moeten voor twee getuigen verklaren “Waarlijk, wij zullen allen verblijven bij de Wil van God”. Deze twee getuigen kunnen door het paar zelf of door de Geestelijke Raad uitgekozen worden, maar ze moeten in ieder geval voor de Raad aannemelijk zijn; het kunnen de voorzitter en de secretaris, of twee andere leden van de Raad zijn, of twee andere mensen, Bahá'i of niet-Bahá'i, of een combinatie van deze. De Raad kan besluiten dat alle huwelijkscertificaten die worden uitgegeven door de voorzitter en de secretaris moeten worden ondertekend, maar dat is een andere zaak en heeft niets te maken met de eigenlijke huwelijksvoltrekking of de getuigen.... De twee getuigen kunnen willekeurige, betrouwbare mensen zijn, aan wier woord door de Geestelijke Raad, onder welks rechtsbevoegdheid het huwelijk wordt gesloten, waarde wordt gehecht. Dit feit maakt dat het voor een eenzame pionier op een afgelegen post mogelijk is een Bahá'i huwelijk te sluiten.” - Het Universele Huis van Gerechtigheid

(uit een brief van 8 augustus 1969, aan een Nationale Geestelijke Raad)

Hoofdstuk 7

Huwelijk tussen verschillende rassen

In overeenstemming met het beginsel van de wezenlijke eenheid der mensheid en met de overtuiging dat het ons doel in het leven is die eenheid te bevorderen, wordt het huwelijk tussen verschillende rassen aangemoedigd. Er wordt in feite krachtig voor gepleit als een manier waarop eenheid tussen de rassen in de wereld kan worden bereikt.

“Brengt deze twee rassen, het zwarte en het blanke, indien het mogelijk is, in één Raad tezamen, en leg een dusdanige liefde in hun hart dat zij niet alleen een eenheid zullen vormen, maar zelfs met elkaar zullen huwen. Wees ervan verzekerd, dat als gevolg hiervan er een einde zal komen aan geschillen en onenigheid tussen zwart en blank.” - 'Adu'l-Bahá (Bahá'í World Faith, blz. 359)

“... uw opmerking, die erop neer komt dat het beginsel van de eenheid der mensheid elke ware Bahá'í ervan weerhoudt het ras zelf als een belemmering voor een verbintenis te beschouwen, is in volledige overeenstemming met de Leringen van het Geloof op dit punt. Want noch Bahá'u'lláh, noch 'Adu'l-Bahá keurden ooit het idee van een huwelijk tussen verschillende rassen af, evenmin ontraadden zij het. De Bahá'í leringen gaan alleen al naar hun aard alle door ras opgelegde beperkingen te boven, en kunnen en moeten als zodanig nimmer vereenzelvigd worden met een bepaalde richting van rassenfilosofie.”

(uit een brief van 27 januari 1935, namens Shogi Effendi geschreven aan de Nationale Geestelijke Raad van de Verenigde Staten en Canada - Bahá'í News nr. 90, maart 1935, blz.1)

Hoofdstuk 8

Gebeden voor het huwelijk

Bidden is een krachtige manier om de geestelijke grondslagen van het huwelijk in stand te houden. Het sterkt iemands trouw aan de gelofte die tijdens de huwelijksplechtigheid is gedaan om zich aan Gods wil te houden, en versterkt de pogingen om Gods plan voor de mensheid in het huwelijk te weerspiegelen, door zich aan Zijn wil te onderwerpen.

(Citaat Bloemlezing uit de Geschriften van Bahá'u'lláh, blz. 144)

(Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 102)

(Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 103)

(Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 104)

(Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 28)

(Bahá'i Gebeden, 1978, nr. 71)

“Ik loof U, o mijn God, dat de geur van Uw goedertierenheid mij in verrukking heeft gebracht, en de zachte bries van Uw barmhartigheid mij in de richting van Uw milddadige gunsten heeft doen neigen. Laat mij, o mijn Heer, uit de vingers van Uw milddadigheid de levende wateren drinken, die een ieder die er deel aan heeft gehad in staat heeft gesteld zichzelf van alle gehechtheid aan een ieder buiten U te bevrijden, en te zweven in de sfeer van onthechting aan al Uw schepselen, en zijn blik te vestigen op Uw liefdevollen voorzienigheid en Uw menigvuldige gaven. Maak mij onder alle omstandigheden gereed, o mijn Heer, U te dienen en mijzelf te richten naar het aanbeden heiligdom van Uw Openbaring en van Uw schoonheid. Indien het U behaagt, laat mij als een teer kruid groeien in de weiden van Uw genade, opdat de zachte bries van Uw wil mij moge opwekken en doen buigen in overeenstemming met Uw behagen, op zulk een wijze dat mijn beweging en mijn rust geheel door U worden geleid.

Gij zijt Degene door Wiens naam het verborgen Geheim werd onthuld, en de welbeschermdde Naam werd geopenbaard, en de zegels van de verzegelde Bokaal werden ontsloten, waarbij haar geur over de gehele schepping werd verspreid, zij het in het verleden zij het in de toekomst. Hij die dorstig was, o mijn Heer, heeft zich gehaast de levende wateren van Uw genade te bereiken, en het armzalige schepsel heeft gesmacht zich in de oceaan van Uw rijkdommen onder te dompelen.

Ik zweer bij Uw heerlijkheid, o Heer, de Geliefde van de wereld en het Verlangen van al degenen die U hebben erkend! Ik word pijnlijk gekweld door de smart van het gescheiden-zijn van u, in de dagen waarop de Dagster van Uw tegenwoordigheid haar glans over Uw volk heeft uitgegoten. Schrijf dan voor mij neer de beloning, verordend voor de zulken die hun blik strak hebben gevestigd op Uw aangezicht, en

met Uw verlot toegang hebben verkregen tot het hof van Uw troon, en op Uw gebod, U van aangezicht tot aangezicht hebben ontmoet.

Ik smeek U, o mijn Heer, bij Uw naam, welke pracht de aarde en de hemelen heeft omvat, mij in staat te stellen mijn wil zo te onderwerpen aan hetgeen Gij in Uw Tafelen hebt bevolen, dat ik in mij geen enkel verlangen meer kan ontdekken behalve hetgeen Gij door de kracht van Uw soevereiniteit hebt gewenst, en geen enkele wens buiten hetgeen Gij door Uw wil voor mij hebt beschikt.

Werwaarts zal ik mij wenden, o mijn God, machteloos als ik ben een andere weg te ontdekken behalve de weg die Gij voor Uw uitverkorenen hebt aangegeven. Alle atomen der aarde verkondigen dat Gij God zijt, en getuigen dat er geen andere God is dan Gij. Gij zijt in eeuwigheid machtig geweest te doen hetgeen Gij verkoost, en te beschikken hetgeen U behaagde.

Bestemt Gij voor mij, o mijn God, hetgeen mij te allen tijde tot U zal voeren, en mij in staat te stellen mij voortdurend aan het koord van Uw genade vast te klemmen, Uw naam te verkondigen, en te verzoeken naar al wat uit Uw pen moge vloeien. Ik ben arm en verlaten, o mijn Heer, en Gij zijt de Albezittende, de Hoogste. Heb medelijden met mij door de wonderen van Uw barmhartigheid en zend ieder ogenblik van mijn leven op mij neer datgene waarmee Gij de harten van al Uw schepselen die Uw eenheid hebben erkend en van geheel Uw volk dat U volkomen is toegewijd, hebt herschepen.

Gij zijt, waarlijk, de Almachtige, de Verhevenste, de Alwetende, de Alwijze." - Bahá'u'lláh (Prayers & Meditations, blz. 240-242, Eng. Versie, blz. 183, nr. 150)

DEEL III

HET BOUWEN VAN EEN VESTING VOOR WELZIJN

Hoofdstuk 9

Bouw en behoud van de vesting

Bahá'u'lláh's omschrijving van het huwelijk als 'een vesting voor welzijn en heil' brengt een gevoel over van duurzame geborgenheid, veiligheid en geestelijk geluk. Het is echter een vesting die door de huwelijkspartners zelf moet worden gebouwd, met de hulp van hun familie, hun gemeenschap en de Bahá'i instellingen. De enige hechte grondslag voor deze vesting is de opvatting over het huwelijk in het licht van Gods plan voor de mensen, waarvoor wordt verwezen naar deel één, en een goede voorbereiding op het huwelijk, zoals wordt besproken in deel twee.

Het getuigt nochtans van weinig werkelijkheidszin als wij geloven dat het voor ieder aanstaand echtpaar zou zijn weggelegd volledig te begrijpen wat het Bahá'i huwelijk is en zich daar geheel en afdoende op voor te bereiden. Bovendien zijn veel mensen reeds getrouwd als ze Bahá'i worden, en willen dan beginnen die 'vesting voor welzijn' te bouwen in overeenstemming met Bahá'u'lláh's leringen, hoe zij daar ook over dachten vóór zij volgelingen van Bahá'u'lláh werden. In ieder geval zal een echtpaar, in welk stadium van de bouw van hun 'vesting voor welzijn' zij zich ook mogen bevinden, begrijpen dat er altijd moeilijkheden zullen zijn die het hoofd geboden en beproevingen die overwonnen moeten worden (evenals er vreugden zijn om dankbaar voor te zijn), wil de huwelijksverbintenis in sterkte toenemen en zich geestelijk ontwikkelen. Omdat wij in een overgangstijdperk leven - een tijdperk waarin wij beleven dat de oude wereldorde wordt opgerold - zou het onredelijk zijn te verwachten dat Bahá'i huwelijken en de kwaliteit van het Bahá'i gezinsleven totaal geen invloed zouden ondervinden van de spanningen van de oude orde; want als wij die op ons laten inwerken, zal onvermijdelijk de hechte basis van de vesting die wij trachten te bouwen, worden ondergraven. Hoe minder volwassen wij in geestelijk opzicht zijn, hoe kwetsbaarder wij voor deze invloeden zijn en hoe meer wij ons moeten inspannen om met volle overtuiging verder te bouwen aan onze 'vesting voor welzijn en heil'.

Hoofdstuk 10

Eenheid: de sterkte van de vesting

Zonder eenheid zal de vesting afbrokkelen. Eenheid stoelt op overeenstemming tussen de echtgenoten over essentiële dingen (het doel van het leven, en normen en levensopvattingen die daarmee in verband staan), en hun verschillende geaardheid te waarderen als een bron van inspiratie voor het huwelijk en het gezin. Zowel deze overeenstemming als het waarderen van het verscheidenheid begint bij onderwerping aan de wil van God, waarvan men in de Bahá'i huwelijksbelofte heeft getuigd. Die onderwerping aan Gods wil, die Bahá'u'lláh voor dit tijdperk duidelijk als uitgangspunt heeft gegeven, moet de basis worden voor overeenstemming tussen de echtgenoten over fundamentele waarden, waardoor zij Gods plan voor de mensheid kunnen begrijpen en zij samen een zinvol leven kunnen beginnen. Als zij inderdaad kans zien dit gezamenlijk te doen, komt er een hechte harmonie tussen hen, die het hun ook weer eenvoudiger maakt de verschillen te waarderen, die aan eenheid levenskracht schenken. Eenheid zonder deze verscheidenheid en levenskracht kan in levenloze gelijkvormigheid ontaarden.

“...wanneer diverse denkwijzen, verschillende temperamenten en karakters bijeengebracht zijn onder de kracht en invloed van één centrale macht, ..zullen.. de schoonheid en voortreffelijkheid van de menselijke volmaaktheden worden geopenbaard en aan het licht worden gebracht. Niets buiten de hemelse macht van het Woord van God, dat de werkelijkheid aller dingen beheerst en te boven gaat, is in staat om de uiteenlopende gedachten, gevoelens, ideeën en overtuigingen van de mensenkinderen met elkaar in overeenstemming te brengen.” 'Adu'l-Bahá (Aangehaald in The World Order of Bahá'u'lláh, blz. 42)

Deze eenheid, de fundering van de vesting, wordt versterkt door alle deugden, of eigenschappen van God; het doel van ons leven moet zijn die ook te verwerven. Het is daarom uiterst belangrijk dat de echtgenoten elkaar op liefdevolle wijze helpen bij de ontwikkeling van al deze deugden. Met een sterke inzet om tot eenheid te komen, die is gebaseerd op beider onderwerping aan Gods wil, kunnen alle andere moeilijkheden worden overwonnen. Een dergelijke inzet vooronderstelt kennis van de voorwaarden die de eenheid in stand houden, en de wilskracht die kennis in daden om te zetten:

“De voorwaarde voor het bereiken van elk doel is kennis, wil en daden. Als aan deze drie voorwaarden niet wordt voldaan, is het niet mogelijk iets uit te voeren of tot stand te brengen.” - 'Adu'l-Bahá (Foundations of World Unity, blz. 101)

“Kennis van beginselen alleen is niet voldoende. Wij allen weten er erkennen dat rechtvaardigheid goed is, maar er zijn wil en daden nodig om er uitvoering en gestalte aan te geven. Wij weten allen dat internationale vrede goed is, dat ze de voorspoed en de glorie van de mens bevordert, maar er zijn wil en daden voor nodig alvorens ze gevestigd kan worden.” - 'Adu'l-Bahá (Foundations of World Unity, blz. 26)

Wilskracht betekent ook de kracht om ondanks beproevingen en moeilijkheden door te zetten. Zonder dit doorzettingsvermogen kan de vesting gebouwd, noch behouden worden.

“Alles wat van belang is in deze wereld vereist grote aandacht van degene die ernaar zoekt. Degene die iets nastreeft moet moeilijkheden en ontberingen ondergaan, totdat het beoogde doe wordt bereikt en het grote welslagen is behaald.” 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 92)

Voorwaarden voor het bewaren van de eenheid.

Aangezien het niet mogelijk is alle conflicten of moeilijkheden in het huwelijksleven uit de weg te gaan, moeten echtgenoten een goed inzicht hebben, hoe de eenheid in weerwil van deze beproevingen bewaard kan blijven. De voornaamste voorwaarde voor het behoud van die eenheid is, dat een echtpaar met succes deze beproevingen zelf met een geestelijke kijk op het huwelijk te lijf kan gaan. Het werkelijk in praktijk brengen van ons doel in het leven, God te kennen en lief te hebben, is een eerste vereiste voor het tot stand brengen van deze voorwaarden.

“Ware liefde is onmogelijk, tenzij men zijn gelaat tot God keert en door Zijn schoonheid wordt aangetrokken.” 'Adu'l-Bahá (Tablets of 'Adu'l-Bahá Abbás, III, blz. 505)

Als deze voorwaarden ontbreken, moeten zij die samen scheppen door Bahá'u'lláh's woorden te bestuderen en door te bidden en te mediteren. Als het begrip 'God kennen en liefhebben' een deel van henzelf wordt, zal het kennen en liefhebben van anderen het onvermijdelijke gevolg zijn. Zulk een kennen en liefhebben vervult ons doel, geeft aan ons leven betekenis, waardoor wij een geestelijk kijk op het huwelijk krijgen, en scheidt de grondvoorwaarden om alle andere beproevingen en moeilijkheden met succes aan te pakken.

Als er zich spanningen en conflicten voordoen, moet men ze onder ogen zien en ze openhartig en met liefde bespreken, want open gedachtenwisseling en het geregeld samen beraadslagen zijn ontbeerlijk voor het behoud van eenheid in het huwelijk. Openhartige consultatie wordt vaak misverstaan als een proces dat de eenheid eerder ondergraaft dan vergroot. Als we weten welke misverstanden er kunnen bestaan ten aanzien van de bedoeling en de geest van consultatie en hoe ze een huwelijksrelatie kunnen aantasten, kan dat van nut zijn om ze te voorkomen, of om er tegen opgewassen te zijn als ze zich aandienen.

1. Openhartige consultatie moet geen agressieve confrontatie zijn. Als consultatie gaat dienen om vijandigheid, koppigheid of wrok tot uitdrukking te brengen, is het doel ervan - nl. de kern van de toestand vinden, zodat handelend kan worden opgetreden - verkeerd begrepen. Als wij bovendien consultatie gebruiken om lucht te geven aan dergelijke negatieve emoties, kwetst dat de gevoelens en veroorzaakt wantrouwen. Dat zijn de onvermijdelijke gevolgen als we niet op een geestelijke niveau met de ander kunnen omgaan. Als iemand beweegredenen niet zuiver zijn of niet in overeenstemming met de werkelijke bedoeling van de consultatie - nl. om de eenheid te herstellen door de conflicten op te lossen - is de relatie van de ene persoon tot de andere tijdens zo'n consultatie niet van geestelijke aard.

“O gij geliefden des Heren! Begaat niet hetgeen de heldere stroom van liefde bezoedelt of de zoete geur van vriendschap teniet doet. Bij de rechtvaardigheid van de Heer! Gij werd geschapen om elkander liefde te betonen, en niet koppigheid en wrok. Weest niet trots op de liefde voor uzelf, maar op de liefde voor uw medeschepselen.” - Bahá'u'lláh (The Bahá'i World II, blz. 55)

2. Consultatie is niet bedoeld om de schuld vast te stellen, daar dat nu juist het werkelijk doel ondergraaft. Gewoonlijk is het niet nodig te herhalen wie wat heeft gedaan, daar deze feiten reeds bekend zijn.

“Mocht gij iemand een fout toeschrijven, dan zal hem dat kwetsen en verdriet doen - hoeveel te meer zou dit zo zijn als deze aan vele mensen wordt toegeschreven! Hoe vaak is het voorgekomen, dat een licht geschilpunt een grote onenigheid heeft veroorzaakt en een reden tot verdeeldheid is geworden.” 'Adu'l-Bahá (Tablets of 'Adu'l-Bahá Abbás I, blz. 21)

Het is belangrijker om gedurende de consultatie de oorzaak van de moeilijkheden te vinden.

3. Consultatie is geen forum om elkaar te bevitten.

“Beklaag u niet over anderen. Onthoud u ervan hen te berispen, en als u een vermaning of advies wenst te geven, doet u dat dan op zulk een wijze dat het de betrokkene niet drukt.” 'Adu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace, blz. 448-449)

Vitten helpt niet om de bestaande problemen op te lossen; het scheidt slechts nieuwe. Vitten verteert de geestkracht en veroorzaakt bij degenen op wie gevit wordt een vermindering van de bereidheid om te consulteren. Als er geen communicatie meer is, of alleen nog maar over dagelijkse dingen, is het moeilijk problemen te ontleden en op te lossen. Dan kan tevens het wantrouwen onbelemmerd groeien.

4. Consultatie moet niet worden gebruikt als een vervangingsmiddel voor actie, of als een tijdelijke schoonmaakbeurt. Het verminderen van de spanning kan een heilzaam bijproduct van consultatie zijn, maar als het niet meer doet dan dat, zal het huwelijk niet zo ten goede komen als mogelijk zou zijn. Consultatie moet dienen om een situatie te verhelderen, de grondslagen van de eenheid te herstellen, conflicten op te lossen om het besluit te nemen iets te gaan doen om eventuele toekomstige moeilijkheden uit dezelfde bron te voorkomen.

Consultatie is er niet alleen om problemen op te lossen en tot besluiten te komen met betrekking tot moeilijkheden, die het hoofd geboden moeten worden. Het dient tevens om met elkaar te praten over aspiraties en grote idealen, elkaar aan te moedigen en elkaar in liefde bij te staan, zodat de partners “elkaar geestelijk leven (mogen) verbeteren.”¹ Als men meer tijd besteedde aan deze vorm van consultatie, zou er minder tijd nodig zijn voor het oplossen van problemen en het wegnemen van conflicten.

Onvolwassenheid en het bewaren van de eenheid

In vele huwelijken ontstaan de moeilijkst oplosbare situaties doordat één van de echtgenoten minder volwassen is dan de andere. Een dergelijke gebrek aan evenwicht maakt het natuurlijk moeilijk om de eenheid te bewaren en het gezin goed te laten functioneren. De minder volwassen partner kan herhaaldelijk blijk geven van zelfzuchtigheid, jaloezie, gebrek aan verantwoordelijkheid, onredelijke verwachtingen aangaande de omgang, ongegronde eisen, wanbeheer van de financiën en andere bronnen van bestaan en, het ergste van alles, een hardnekkige onvermogen deze onvolwassenheid toe te geven en er aan te werken. Een partner die met zo'n onvolwassenheid te kampen heeft, zal vermoedelijk negatief reageren op 'beraadslaging', die wordt aangewend om aanmerkingen te maken, schuld te bepalen of te vitten. Daartegenover moet de andere partner geduld, hoffelijkheid, kalmte, zuiverheid van beweegredenen en onbaatzuchtigheid ontwikkelen teneinde de geestelijk groei te helpen vergemakkelijken van degene wiens onvolwassenheid een bron van beproevingen en moeilijkheden is. Dit drukt op beiden een zware verantwoordelijkheid, maar de rijpere partner zal het initiatief moeten nemen de verbintenis te vergeestelijken en die groei naar volwassenheid te helpen vergemakkelijken.

(citaat Bloemlezing uit de geschriften van Bahá'u'lláh, blz. 171)

“Gezegend zijn zij die vasthouden aan het koord van mededogen en vriendelijkheid en zich hebben vrijgemaakt van vijandschap en haat.” - Bahá'u'lláh (Bahá'i World Faith, blz. 168)

“Gezegend is hij die wordt verlicht met het licht van hoffelijkheid en wordt getooid met de mantel van rechtschapenheid! Aan hem die de gaven van hoffelijkheid bezit, wordt een hoge staat verleend.” - Bahá'u'lláh (Bahá'i World Faith, blz. 175)

“Verkeert met elkander in volmaakte eenheid. Wordt nimmer boos op elkaar... Hebt de mensen lief om wille van God en niet om henzelf. U zult nooit boos of ongeduldig worden wanneer u hen liefhebt om wille van God.” - 'Adu'l-Bahá (The Promulgation of Universal Peace, blz. 89)

Vergeestelijking van de verbintenis

Bahá'u'lláh heeft gezegd dat Hij het huwelijk niet slechts een 'bolwerk voor welzijn' maakte, maar tevens een vesting voor 'heil'. Bahá'u'lláh's komst is het begin van onze redding, want Hij is gekomen om ons het doel van het leven te leren kennen, waarbij Hij ons in aanraking brengt met de werkelijkheid.

“De Zon der Werkelijkheid is aan de gehele wereld verschenen. Deze stralende verschijning is heil en leven; maar alleen hij die een open oog heeft voor de werkelijkheid en die deze lichten heeft gezien, zal gered worden.” - 'Adu'l-Bahá (Bahá'i World Faith, blz. 390)

Uit Bahá'i oogpunt betekent redding: bevrijding van stoffelijke gebondenheid. Het huwelijk rust daarom, als een vesting voor heil, op een geestelijke fundering, hetgeen volledig in overeenstemming is met de werkelijkheid van de mens als een geestelijk

wezen. Hoewel het Bahá'i huwelijk zowel een geestelijke als een lichamelijke verbintenis betekent, maakt 'Adu'l-Bahá duidelijk dat de verbintenis geen stand kan houden zonder een geestelijke basis.

“Wanneer tussen de twee verwantschap, eendracht en harmonie bestaat in lichamen en in geestelijk opzicht, is dat de ware verbintenis, en daarom eeuwigdurend. Maar indien de verbintenis als louter lichamen wordt beschouwd, is ze ongetwijfeld tijdelijk en is scheiding tenslotte onvermijdelijk.” 'Adu'l-Bahá (Bahá'i World Faith, blz. 373)

De rol van gebed en het bestuderen van de geschriften bij het in standhouden van een huwelijk

Alle moeilijkheden die over een huwelijk komen vanwege de onvolwassenheid van de partners, kunnen slechts met geestelijke middelen met succes worden bestreden. Uiteindelijk worden al deze moeilijkheden veroorzaakt door afwezigheid van één of meer deugden, of eigenschappen van God, waarvan 'Adu'l-Bahá zegt, dat het ons levensdoel moet zijn ze te verwerven. Door de Geschriften te bestuderen en te bidden gaat de deur naar het verwerven van deze deugden open.

“Ere zij God! De Ware - Verheven zij Zijn heerlijkheid - heeft de deuren van de geest en de ziel geopend met de sleutel van de Verheven Pen. Elk van de geopenbaarde Verzen is een duidelijke deur tot het verschijnen van geestelijke deugden en heilige daden.” - 'Adu'l-Bahá (Bahá'i World Faith, blz. 175-176)

(citaat Verborgene Woorden, I, 42, blz. 26)

“De vrede Gods is immer de voornaamste faktor in de opvoeding van Zijn schepselen geweest. Wel gaat het hen die dat hebben bereikt!” - Bahá'u'lláh (Epistle to the Son of the Wolf, blz. 27)

(citaat Boek van Zekerheid, blz. 43-44)

Onvolwassenheid houdt vaak in dat men een egocentrische kijk op het leven en persoonlijke relaties heeft. Iedere egocentrische kijk is onvolledig en ontoereikend om de werkelijkheid van enige gegeven situatie te zien. Op een dergelijk inzicht gebaseerde reacties zullen bijna altijd zelfzuchtig zijn.

“Deze (eigenliefde) is een vreemde karaktertrek en de oorzaak van de ondergang van vele belangrijke mensen in de wereld. Als een mens alle goede eigenschappen in zich heeft, maar zelfzuchtig is, zullen alle andere deugden verbleken of verdwijnen en tenslotte zal het slecht met hem gaan.” 'Adu'l-Bahá (Tablets of 'Adu'l-Bahá Abbás)

Zelfzuchtige reacties blokkeren de groei van intermenselijke banden en leiden uiteindelijk tot vervreemding. De meest voorkomende moeilijkheid waarmee echtlieden te kampen hebben, is te trachten over die vervreemding heen te komen, die is voortgekomen uit zelfzuchtigheid, gebrek aan zelfbeheersing en door dingen te zeggen die men niet meent, maar die desalniettemin de ander kwetsen en schaden.

Als men met consultatie begint als men in een toestand van vervreemding verkeert, zal die doorgaans zonder resultaat zijn. Daarom moet men pas men consulteren beginnen als men door gebed de vervreemding heeft weggenomen.

“Mensen zijn onderhevig aan vervreemding. Men moet zodanige methoden volgen, dat eerst de vervreemding wordt weggenomen; dan zal het Woord uitwerking hebben.” - 'Adu'l-Bahá (Tablets of 'Adu'l-Bahá Abbás, II, blz. 391)

Gebed heeft in de eerste plaats tot doel om een egocentrische blik in een onzelfzuchtige of geestelijke blik te veranderen. Wanneer dat eenmaal is gebeurd, veranderen de gevoelens, verdwijnt de vervreemding en is de weg gebaad om een oplossing te vinden op basis van het elkaar helpen.

Gebed heeft ook tot gevolg dat men meer geneigd is de huwelijksverbintenis te beschermen, en eraan mee te helpen dat de behoefte om persoonlijke zaken met derden te bespreken verdwijnt. Door met iedereen de huwelijksaangelegenheden te bespreken, ondergraaft men de standvastigheid en volharding die nu eenmaal de belangrijkste vereisten zijn voor een goed huwelijk.

1) 'Adu'l-Bahá in Bahá'i World Faith, blz. 372

Hoofdstuk 11

Bijstand vragen aan de Geestelijke Raad

In sommige gevallen gaat het met een huwelijk, zelfs met veel oprechte inspanning en met een nederige houding van volharding, steeds verder achteruit. Het echtpaar kan dan bijstand van de Plaatselijke Geestelijke Raad vragen. Deze Bahá'i instelling kan met behulp van consultatie haar gezamenlijke wijsheid op een bepaald probleem richten, geschilpunten ophelderen, feiten van veronderstellingen scheiden en geestelijke beginselen aandragen die bij het oplossen van de problemen kunnen helpen. De Plaatselijke Geestelijke Raad zal naar alle waarschijnlijkheid een aantal alternatieven aan de hand kunnen doen, die dan voor een bepaalde tijd kunnen worden geprobeerd, waarna de Plaatselijke Geestelijke Raad de toestand kan wensen te herwaarderen en aanvullende bijstand kan verlenen.

Wanneer oprechte pogingen om het huwelijk gezond te maken echter vruchteloos blijken, kan het voor man en vrouw onwenselijke en zelfs schadelijk zijn om bij elkaar te blijven. In het Bahá'i Geloof wordt echtscheiding sterk ontraden. Men moet dit slechts doen als een laatste redmiddel, en alleen in geval van hevige afkeer en onherstelbare onenigheid, wanneer alle andere middelen tot verzoening hebben gefaald.

(citaat Bahá'u'lláh en het Nieuwe Tijdperk, blz. 176)

Hoewel Bahá'u'lláh echtscheiding verafschuwt, heeft Hij er toch voorzieningen voor getroffen; en indien twee Bahá'is die wensen te scheiden onvereenkomstig de beginselen en de geest van de Bahá'i wet te werk gaan, kan hun niets verweten worden.

Als de echtscheiding in de geest van het Geloof is voltrokken, kan het paar nog steeds met elkaar omgaan op een manier die noch de ander kwetst, noch de eenheid van de gemeenschap waartoe zij behoren, schaadt.

Hoofdstuk 12

Hertrouwen

Na een scheiding kan men hertrouwen. Maar een waarschuwing is misschien op zijn plaats. Soms kan men zich onmiddellijk na een scheiding zo eenzaam voelen dat iedereen die men ontmoet een veelbelovende partner lijkt. Die eenzaamheid maakt dikwijls deel uit van dezelfde onvolwassenheid die in het eerste huwelijk tot huwelijksonenigheid leidde. In een dergelijk geval is het des te belangrijker dat men zich goed voorbereidt op een tweede huwelijk, want iemand die reeds de ervaring van een huwelijk heeft gehad, zou ervan overtuigd kunnen zijn dat hij al genoegzaam is voorbereid op hertrouwen. Daarom is het misschien een goed en verstandig besluit voldoende tijd te besteden aan het zich eigen maken van meer inzicht in, en een afdoende voorbereiding op een tweede huwelijk.

Alle wetten met betrekking tot het sluiten van een huwelijk (zoals de toestemming van de ouders en de voltrekking van het Bahá'í huwelijk) zijn in het geval van hertrouwen van kracht. Wanneer al deze wetten worden nagekomen en het nieuwe huwelijk wordt aangegaan met de liefde van God, zal het zegeningen en geluk aantrekken.

“Indien iemand liefde tot God bezit, is alles wat hij onderneemt nuttig, maar indien de onderneming zonder de liefde tot God is, dan is ze schadelijk en de oorzaak van het zichzelf afsluiten van de Heer van het Koninkrijk. Maar met de liefde van God wordt elke bitterheid in zoetheid veranderd en wordt elk geschenk kostbaar.” - 'Adu'l-Bahá (Bahá'í World Faith, blz. 366)

(citaat Toespraken in Parijs, blz. 31)

“Weet voorzeker dat liefde het geheim van Gods heiligebeschikking is, de manifestatie van de Albarmhartige, de fontein van geestelijke uitstortingen. Liefde is 's hemels weldadige licht, de eeuwige ademtocht van de Heilige Geest die de menselijke ziel tot nieuw leven wekt. Liefde is de oorzaak van Gods openbaring aan de mens, de levensband die, overeenkomstig de goddelijke schepping, eigen is aan de werkelijkheid der dingen. Liefde is het enige middel dat waar geluk zowel in deze wereld als in de volgende verzekert. Liefde is het licht dat leiding geeft in de duisternis, de levende schakel die God met de mens verbindt, die de vooruitgang van iedere verlichte ziel waarborgt.” - 'Adu'l-Bahá (The Divine Art of Living, blz. 108)